

CAPITOLUL IV

AzOrya. Întâlnire de gradul trei

Tânărul jurnalist se apropie precaut de ascunzătoarea acelei creaturi misterioase.

— Suntem aici cu gânduri bune, afirmă Paul, pe un ton blajin. Nu vrem să facem rău nimănui, continuă tânărul, cu același glas cald, deși inima îi bătea să-i spargă pieptul, iar mâna îi aluneca pe mânerul lanternei din cauza transpirației.

O făptură zveltă, de aproximativ doi metri, se desprinse de copac, ieșindu-i în cale. Paul se opri și începu să o studieze. Avea formă umanoidă, cu brațe și picioare subțiri. Pielea feței, un amestec între gri și lila, scotea în evidență ochii de un verde-smarald. Părul blond-albicios era împletit într-o multitudine de codițe subțiri. O salopetă argintie îi acoperea restul corpului, mulându-se la perfecție. Nicio cusătură nu era vizibilă, de parcă acele veșminte ar fi reprezentat o a doua piele. O centură largă îi înconjura talia și o pereche de cizme de culoare mov completau ținuta.

— Nu vă temeți, nu vă suntem ostili, reluă Paul, încercând mai degrabă să se încurajeze pe sine decât pe interlocutorul său, surprins de aspectul acelei creaturi grațioase și fragile în aparență.

Făptura deschise gura și niște sunete asemănătoare ciripitului de pasăre răzbătură până la ei. Limbajul său era armonios și dulce. Nu părea să se teamă de cei cinci pământeni și nu avea un aer războinic. Le făcu semn să o urmeze, iar ei se executară fără să crâcnească, de parcă o forță nevăzută îi împingea să respecte indicațiile primite. Absența oricărui semn de teamă pe chipul acelei ființe le dădu curaj.

Înaintară vreme de câteva minute prin pădurea fantastică, a cărei vegetație nemaîntâlnită le încânta privirile la fiecare pas cu multitudine de plante și de arbori. Această lume era atât de diferită de cea pe care o cunoscuseră până atunci! Ajunși la marginea pădurii, observară, nu foarte departe, niște construcții sub formă de cupole, de un alb orbitor.